

Muribundus, jinak laký Bobyvir 25

Představte si hororovou scénu: Šlágr, červená chodba, meluzína. Kamera prochází chodbou. Hororová napínavá hudba. Z jednoho kanclu je slyšet kašel.

Hudba nabírá na intenzitě a najednou kamera zabočuje

do dveří, kde sedím já. Vidím kameramana v protiatomovém obleku. „To nic, to je můj kuřácký kašel.“ Kamera se vrací na chodbu a z jiného kanclu se ozývá plnění kapesníku. Kamera vstupuje do místnosti, kde sedí za počítačem žena a před sebou stoh lejster

a druhý stoh papírových kapesníčku a odpadkový koš kapesníčků s nebezpečným bio odpadem. Kameraman se opět vzdaluje, ač je biologicky izolován svým oděvem. Klepou se mu ruce strachy. To je zřejmé i z pořízených záběrů. V callcentru hrobové ticho. U malé režie se kamera udiveně zahledí na usměvavého mladíka. Nekašle, nesmrká a nejeví žádné symptomy Bobyviru. Že by přenašeč? Kamera se třese ještě víc. Avšak odvážný kameraman vede kameru dále po chodbě. V tu chvíli vidí v hledáčku rozšafného padesátníka s cinkajícimi klíči u opasku. Kamera padá na zem a slyšet je pouze úprk kameramana. Dupot těžkých bot a chrastění ochranného oděvu.

Ten zůstal na parkovišti pohozen a už zbyla na place jen 4 auta. Já, Dáša, Kuba a Honza.

Ano, tak nějak vypadalo pondělí 27. ledna 2025 dopoledne v naší firmě. Ano tolik: čtyři jsme se v práci sešli. Měl se záhy dostavit také velmi odolný jedinec, Karel Peterka, aby natočil SKP. Jen nebylo s kým. Jarka Mára ležící. Jindřich ležící. Odnesla to přítomná smrkající Dášeňka. Statečně Karel dorazil a sestava ve velkém studiu byla jednoznačná:

1. Karel – moderátor
2. Dášeňka – taky moderátor
3. Honza – režie
4. Kuba – kamera
5. á – zvuk

Více lidí se v tom baráku opravdu nepotkalo.

Vir přenosný i na počítače

Neznám jediný vir, co by postihl živou bytost a zároveň i technologii. To odporuje zdravému rozumu. Ale jak já říkám: ‚Počítač? Ten si žije svým vlastním životem‘. Ale v pátek večer mi Kamil volal, jestli mohu udělat nějakou práci na dálku z domova. ‚Jasně, jdu na to‘, odpověděl jsem do telefonu a připojil jsem se do práce. Počítač se choval prapodivně. Jako by byl zmáčkнутý SHIFT, nebo CTRL. Bylo to podivné. Práci jsem odvedl na základě improvizací s klávesovými zkratkami a pak jsem pro jistotu na dálku tento restartoval. A dál jsem tomu nevěnoval pozornost a šel posléze spát.

V sobotu jsem ráno vstal a uvařil kávu. ‚Zkusím se připojit.‘ Tak jsem to zapnul a prd. No nic, stejně potřebuji nakoupit, tak se podívám do práce a zjistím, co ten holomek dělá. Za 20 minut jsem byl tam a ještěže jsem tam přijel! PC v komatu: Modrá smrt! Okamžitě jsem započal resuscitaci a zachránil mu život. Otřel jsem si pot z čela a po testech životních funkcí se vrátil domů. Samozřejmě s nákupem, s představou, jak si uvařím nějakou dobrůtku. Ale!

A je to lady: Bobyvir 25

Přijel jsem domů, snědl oběd a dal si dvacet minut v křesle. Jdu dolů, do kuchyně, že začnu vařit večeři. Bolí mne nohy, ruce, prostě všechny svaly. Aha! ‚Něco se děje‘. Sedím na židli v kuchyni a zjišťuji, že nejsem schopen cokoli udělat. Pochopil jsem, že jsem nemocen. Je to u mne dosti nezvyklé. Ale když už se to stane, mám účinnou zbraň na tyhle hajzlíky: Smečka vlků. Vlk je slivovice 1 ku 1 s horkou vodou, med a citron. Bylo jich tak čtyři až pět.

Velmi mne potěšil soused, že dostal od tchýně guláš, tak jsem nemusel vařit. Dostavil se s gulášem a dokonce jsme zkoukli film. Neděle už byla veselejší a sousedovi s kloučkem jsem navařil výpečky se špenátem.

A jak to bylo dál?

V neděli to sebralo Dášeňku. Ta sic nemá vlčí smečku, ale do práce

v pondělí dorazila. Kuba je mladý odolný muž, a tak v pondělí nastoupil do práce. Honzovi se to nějak vyhnulo, a tak přijel. SKP byl pořad vcelku hypochondrický, ale natočil se.

Jak to dopadlo

Jarka Mára 1 týden, Jindřich 2 týdny, Jarda Kovář? Ještě jsme ho neviděli. Peterka to chytil po 14 dnech, ale jen na dva dny. Asi využil vlčí smečku, ale to nepřizná. Mimochodem mi před natáčením řekl něco ve smyslu: ‚Ten tvůj chlast asi je k něčemu dobřej.‘

Dopisuji povídku, mám 1,24 promile a cítím se dobře. A vám, moji milí čtenáři, přeji hezkou náladu kdykoli. Každé ráno i večer, celý den.

Váš HyPulík

